

Gaze Is a Gap Is a Ghost is een dansvoorstelling vol verrassingen

Recensie

jul

8

Door: [Pauline Weijs](#) Als jonge choreograaf toont Daniel Linehan in *Gaze Is a Gap Is a Ghost* een groot vakmanschap. Ondanks dat hij nog aan het begin van zijn carrière staat, weet hij precies hoe hij het beste op het publiek kan inspelen. In een slimme combinatie van dans en video laat hij het reële en het virtuele, en het verleden en het heden samenkomen. Door de gedetailleerde en complexe uitwerking van alle voorstellingselementen komt de toeschouwer al snel ogen tekort.

Het idee achter de voorstelling lijkt simpel. Een van de drie dansers heeft een camerabril op. Wat hij ziet lijkt te worden geprojecteerd op het videoscherm. De bezoeker heeft daarom niet alleen het perspectief van een buitenstaander, maar ziet ook wat de danser ziet. Geleidelijk begint echter het besef te dagen dat de video helemaal niet live is, maar vooraf is opgenomen. Door de precieze

uitvoering van de dansers komt echter het beeld van de camera overeen met iedere dansbeweging. Hierdoor wordt op knappe wijze de illusie tussen reëel en virtueel gecreëerd.

Suikerklontjes beklimmen

Naarmate de voorstelling vordert, begint Linehan steeds meer te spelen met de relatie tussen video en dans. Het perspectief van de video wisselt regelmatig tussen de dansers waardoor de kijker steeds scherp moet blijven om de verbanden te kunnen volgen. Daarnaast wordt er slim gebruik gemaakt van de ruimte. Dankzij de camera worden voorwerpen op onverwachte plaatsen zichtbaar, zoals een oog dat verborgen zit onder een stoel, of kleine poppetjes die klontjes suiker beklimmen. Door dit soort kleine grapjes is de voorstelling steeds verrassend en luchtig om naar te kijken.

Ogenschijnlijke nonchalance

De vlotte choreografie wordt gekenmerkt door losse bewegingen met veel flow. De nonchalance is echter bedrieglijk, want de dansers zijn zeer precies in alles wat ze doen. Dat moet ook wel, want één verkeerde beweging en het idee dat dans en video parallelle werelden voorstellen is weg. Door verschillende repetitieve klanken creëren de dansers zelf hun muziek, af en toe ondersteunt een *soundscape* dit. Ook hier speelt Linehan weer een spel tussen reëel en virtueel, waardoor het zoeken naar de veroorzaker van het geluid constant voor verrassingen zorgt.

Compacter

Ondanks de complexiteit is *Gaze Is a Gap Is a Ghost* een zeer luchtige en amusante voorstelling. Vooral in de details weet Linehan steeds weer te verrassen, hoewel het stuk als geheel wel te lang is. Het had de uitvoering goed gedaan als deze in plaats van vijf kwartier een uur had geduurd, waardoor de verschillende scènes onderling beter uit waren gekomen. Maar door de precieze combinatie van video en dans toont Linehan overduidelijk zijn vakmanschap als choreograaf en zijn vermogen om zowel een vernieuwende als luchtige voorstelling te maken.

Gepubliceerd op: 08-07-2013

Deel deze theater recensie

Vorig artikel

Volgend artikel